

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného **P. F.** pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. mája 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený P. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26. júla 2007, sp. zn. 3 To 129/2006, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného P. F. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 20. septembra 2006, sp. zn. 1 T 98/2006, bol obvinený P. F. uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že:

v poobedných hodinách presne nezisteného dňa začiatkom mesiaca júl 2004 v obci V., v blízkosti hasičskej zbrojnice žiadal od poškodenej maloletej K. M., aby mu odovzdala mincu v hodnote 10 Sk, ktorú držala v ruke, čo však poškodená

odmietla, následne jej vykrútil ruku takým spôsobom, že jej minca z ruky vypadla, obžalovaný ju zobral a odišiel preč.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený P. F. odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 26. júla 2007, sp. zn. 3 To 129/2006, bolo odvolanie obvineného P. F. proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi z 20. septembra 2006, sp. zn. 1 T 98/2006, podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ bod 3. Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, avšak podané odvolanie bolo zamietnuté.

Rozsudok okresného súdu sa v dôsledku uvedeného stal právoplatným zamietnutím odvolania obvineného P. F. uznesením krajského súdu.

Okresný súd v Prievidzi predložil 21. apríla 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie, podané prostredníctvom obhajcu obvineného P. F., JUDr. P. O. proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 31. marca 2008.

Dovolateľ s poukazom na dôkaznú situáciu vo veci vyslovil názor, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Trenčíne bol porušený zákon tým, že krajský súd si nespĺnil revíziu povinnosť a nezrušil rozsudok okresného súdu a nevrátil mu vec na nové konanie. Ďalej uviedol, že súdy oboch stupňov opreli svoje skutkové závery o jeho lúpežnom konaní len o tvrdenie poškodenej maloletej K. M., ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola len prečítaná, a jej matky D. M., ktorej mala poškodená 1. augusta 2005, teda viac než po roku povedať, že poškodenej zobral násilím 10 (desať) korunovú mincu. Okresný súd skutkové závery oprel aj o tvrdenie, že to mala poškodená povedať aj pred príslušníkmi polície, ktorí boli privolaní za účelom objasnenia skutku, ktorým mal obvinený poškodenej zobrať

200 Sk. Svedok M. bol vypočutý v prípravnom konaní vyšetrovateľom, len ku ktorým mal obvinený P. F. poškodenej zobrať 200 Sk teda nie k lúpeží 10 Sk mince. Príslušníci polície, ktorí mali tiež počuť od poškodenej o lúpeží desaťkorunáčky neboli vôbec vypočutí. Odvolací súd oprel taktiež svoje rozhodnutie o svedeckú výpoveď L. M., ktorá mala korešpondovať s výpoveďou poškodenej, hoci obvinený uviedol, že bol vypočutý k inému skutku. Pochybenie v konaní súdov oboch stupňov, ako aj prípravného konania, vidí obvinený P. F. v tom, že do konania nebol pribratý súdny znalec z odboru klinickej psychológie, ktorý by posúdil správnosť a hodnovernosť výpovede maloletej poškodenej, ktorú oba sudy opreli o výpoveď pedagogickej pracovníčky Mgr. H. D..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obvinený P. F. vyslovil názor, že bolo porušené jeho právo na obhajobu. Na tomto podklade žiadal, aby dovolací súd po preskúmaní jeho dovolania a po zistení dôvodov dovolania, ako aj splnení jeho podmienok určil termín verejného zasadnutia, na ktorom by vyslovil rozsudkom porušenie zákona, zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a nariadil vo veci, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň požiadal o rozhodnutie o prerušení výkonu trestu odňatia slobody.

Po žiadosti o označenie dovolacieho dôvodu obhajca obvineného P. F., JUDr. P. O. doplnil ustanovenie, pod ktoré zaraďuje ním vyslovené dôvody odvolania. Uviedol, že opiera svoje dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. prerokoval dovolanie podané obhajcom obvineného P. F. – JUDr. P. O. a zistil, že nie je dôvodné.

Obvinený P. F. označil ako dôvod pre svoje dovolanie ustanovenie § 371 ods. 1, písm. c/ Tr. por. a v ňom uvedené zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Pokiaľ ide o zásadné porušenie práva na obhajobu v súvislosti s námietkami obvineného o vykonávaní dôkazov, dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Odhliadnuc od tohto ustanovenia dovolací súd také pochybenie, týkajúce sa zásadného porušenia práva obvineného P. F. na obhajobu v konaní pred okresným ani krajským súdom nezistil.

Navyššie obvinený mal v konaní ustanoveného obhajcu JUDr. K. M., prostredníctvom ktorého sa mohol kvalifikovane obhajovať a namietat' všetky porušenia zákona, vrátane porušenia zákona pri vykonávaní dôkazov, resp. navrhovať vykonanie dôkazov. V tomto smere dovolací súd nad rámec svojich povinností dovolacieho súdu nezistil, aby bol obvinený P. F. na svojich právach na obhajobu ukrátený.

Obvinený P. F. mal možnosť preštudovať si vyšetrovací spis. Tohto práva sa vzdal, avšak nemožno tvrdiť, že by nevedel, čo je obsahom vyšetrovacieho spisu a čo sa mu kládlo za vinu a hlavne na základe akých dôkazov. Zúčastnil sa na hlavnom pojednávaní a bol prítomný pri vykonávaní všetkých dôkazov, svedčiacich proti nemu, i v jeho prospech. Ani v záverečnej reči, ani v odvolaní nenamietal vykonané dôkazy a úplnosť a spôsob vykonaného dokazovania.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), o ktorý oprel obvinený dovolanie v posudzovanej veci nemožno uplatňovať, preto najvyšší súd dovolanie obvineného P. F. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. mája 2008

**JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: